Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 23. **Warszawa, dnia 16 sierpnia 1928 r.** **Rok X.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z prze syłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 30 gr. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Opłaty stemplowe.

266.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

168. „*(art. 76)*. Wykładnię nr. 43, ogłoszoną w nr. 11 Dziennika Urz. Min. Skarbu z r. 1927 uzupełnia się w sposób następujący:

Po dziale V wstawia się następujący dział Va:

Opłatę stemplową od indosu, sporządzonego przez wypełnienie atramentem formularza, wydrukowanego na papierze wartościowym, można uiścić również przez naklejenie znaczkami stemplowemi początkowych wyrazów formularza (np. „akcję niniejszą ustępuje p. . . . . . ") i skasowanie ich przez wypisanie atramentem wyrazów zaklejonych.

Umieszczenie znaczków stemplowych w miejscu przeznaczonem na podpis i skasowanie ich podpisem nie jest prawidłowym sposobem uiszczenia (§ 33, ustęp czwarty, r. w. s.); w razie zastosowania tego sposobu będzie wymierzona podwyżka w wysokości 25-krotnej (art. 42 oraz art. 80, ustęp ustatni, u. o. s.), nie zostanie zaś wymierzona opłata pojedyńcza.

Dział VII otrzymuje brzmienie następujące:

Jeżeli instytucja emitująca, której przedstawiono imienny papier wartościowy celem przepisania własności, stwierdza, że od czasu poprzedniego uwidocznienia osoby właściciela we właściwej księdze umieszczono na papierze wartościowym **szereg** indosów, to przepisanie jest zasadniczo uzależnione od stwierdzenia, że opłaty stemplowe uiszczono od **wszystkich** indosów.

W razie stwierdzenia, że od czasu poprzedniego uwidocznienia **właściciela** we **właściwej** księdze umieszczono na papierze wartościowym:

a) indos in blanco, niezaopatrzony w dowód uiszczenia opłaty, i przy tymże indosie,

b) adnotację: „ . . . . . . nabył (a) dn. . : : : : rej . . . . . . ", oraz że osoba wymieniona na początku adnotacji, wykonywa czynności **bankowe**, instytucja **emitująca:**

1) **nie** uzależnia przepisania własności papieru wartościowego od uprzedniego uiszczenia

opłaty, gdy **data**, wymieniona w adnotacji, jest **identyczna** z datą indosu,

2) uzależnia przepisanie od uprzedniego uiszczenia opłaty od indosu, gdy data adnotacji jest inna niż data indosu lub gdy indos jest bez daty.

Te same zasady obowiązują w razie zaopatrzenia indosu w adnotację: „. . . . . . nabył (a) dn. . . . . . . rej. : : : : : : maklera N. N.", wymieniająca na początku osobę, która wykonywa czynności bankowe, lub w adnotację „umowa z dn. . . . . : rej. : : : : maklera N. N." i zaopatrzoną w podpis maklera.

Instytucja emitująca **nie** uzależnia przepisania własności papieru wartościowego od uprzedniego uiszczenia opłaty od indosu, jeżeli indosantem jest osoba wykonywająca czynności bankowe.

Tezy, podane w ustępie drugim niniejszego działu VII, opierają się na następujących stanach faktycznych

1) Osoba A, zapisana w księdze instytucji emitującej jako właściciel danego papieru wartościowego (a nie wykonywająca czynności bankowych) sprzedała ten papier w dniu 2 stycznia 1928 r. **bankowi B** i w tym celu zaopatrzyła papier w indos in blanco. W dniu 20 stycznia 1928 r. bank B sprzedał ów papier osobie C (nie wykonywającej czynności bankowych), która wypełniła indos in blanco swojem nazwiskiem i zwróciła się do instytucji emitującej o przepisane własności. Ponieważ bank B w myśl art. 80 (ustępu trzeciego) u o. s. uiścił opłatę stemplową od nabycia papieru wartościowego **gotówką**, bez wymiaru urzędowego, przeto indos, o którym mowa, nie jest zaopatrzony w znaczek stemplowy, a instytucja emitująca, opierając się na treści indosu (pełnego) i wychodząc na tej podstawie z założenia, że osoba A sprzedała papier osobie C, odmówiłaby przepisania własności. Tej konsekwencji zapobiega adnotacja (zaczynając się od słów: „Bank B nabył"), zaopatrzona w datę 2 stycznia 1928 r. (identyczną z datą indosu); dowodzi bowiem, że od osoby A nabył papier bank B. Ponieważ podana w adnotacji (po skrócie „rej. . . . . . ") pozycja „rejestru opłat stemplowych od obrotu papierów wartościowych" (§ 116 r w. s), umożliwia władzy skarbowej stwierdzenie, czy bank B uiścił opłatę stemplową od nabycia papieru wartościowego, przeto adnotacja, o której mowa, zwalnia — na mocy niniejszej wykładni — instytucję emitującą od tego stwierdzenia; instytucja emitująca może więc dokonać przepisania własności na podstawie owej adnotacji.

2) Osoba A, zapisana w księdze instytucji emitującej jako właściciel danego papieru wartościowego (a nie wykonująca czynności bankowych), sprzedała ten papier w dniu 2 stycznia 1928 r. osobie C (nie wykonującej czynności bankowych) i w tym celu zaopatrzyła papier w indos in blanco, w którym jako data indosu jest wymieniony dzień 2 stycznia 1928 r. Od tego indosu nie uiszczono opłaty stemplowej. W dniu 20 stycznia 1928 r. osoba C sprzedała papier wartościowy, o którym mowa, bankowi B, który uiścił opłatę stemplową od nabycia gotówką i umieścił przy indosie in blanco, o którym mowa wyżej, adnotację: „Bank (firma) nabył dnia 20 stycznia 1928 r. rej. . . . . ." Wreszcie w dniu 10 lutego 1928 r. B sprzedał papier wartościowy osobie D (nie wykonywającej czynności bankowych), która wypełniła indos in blanco swojem nazwiskiem i zwróciła się do instytucji emitującej o przepisanie własności. Ponieważ data indosu i data adnotacji **są różne**, przeto instytucja emitująca jest obowiązana uzależnić przepisanie własności od uprzedniego uiszczenia opłaty od indosu.

Wymieniona w ustępie trzecim niniejszego działu VII adnotacja" . . . nabył (a) dnia . . . . rej . . . maklera NN" tyczy się przypadku, w którym osoba, wykonywająca czynności bankowe nabyła papier wartościowy za pośrednictwem maklera. Po skrócie „rej" należy wymienić pozycję księgi maklerskiej (§§ 118 i 119 r. w. s.).

Wymieniona w tymże ustępie trzecim adnotacja: „Umowa z dn. : : : rej. : : : : maklera NN" tyczy się przypadku, w którym za pośrednictwem maklera przyszła do skutku umowa o nabyciu papieru wartościowego między dwiema osobami, z których żadna nie wykonywa czynności bankowych.

Teza, podana w ustępie czwartym niniejszego działu VII wypływa z postanowienia art. 80 (ustępu trzeciego) u. o. s., w myśl którego bank, który podpisał indos in blanco (względnie inny bank, który drogą tego indosu nabywa papier wartościowy) obowiązany jest uiścić opłatę od owego indosu gotówką, bez wymiaru urzędowego.

W razie uiszczenia płaty od indosu w należnej kwocie, ale w sopsób nieprawidłowy, w szczególności drogą skasowania znaczka stemplowego podpisem indosanta (patrz wyżej dział Va), nic nie stoi na przeszkodzie — ze stanowiska opłat stemplowych przepisaniu własności papieru wartościowego w księdze instytucji emitującej. Art. bowiem 76 u. o. s. uzależnia przepisanie własności od uiszczenia opłaty, a nie od uiszczenia należnej ewentualnie podwyżki (L.L.V.5028/6/28).

169. *(Art. 112).* Przepis art. 112 (punktu 2) u. o. s., zwalniający od opłat stemplowych „pełnomocnictwo, upoważniające do działania w sprawie sądowo-karnej", tyczy się zarówno spraw o przestępstwa, ścigane z urzędu, jakoteż spraw o przestępstwa, ścigane z oskarżenia prywatnego (L. D. V. 4223/6 27).

170. „*(art. 139).* Przewidziane w art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. Nr. 79, poz. 766) urzędownie stwierdzone żądanie rodziców dzieci narodowości niepolskiej o zapewnienie nauki w języku macierzystym, nie podlega opłacie stemplowej, gdyż pismo tego rodzaju nie jest wymienione w rozdziałach: dziesiątym do dwudziestego ósmego u. o. s., a także nie należy się opłata, przewidziana w art. 139 u. o. s., ponieważ pismo, o którem mowa, stwierdza czynność prawną, unormowaną przez prawo publiczne (L. D. V. 6293/6/28) .

Podatki konsumcyjne.

267.

OKÓLNIK L. D. VI. 1724/1/28.

z dnia 26 czerwca 1928 r.

Sprawdzanie świadectw przemysłowych w przedsiębiorstwach akcyzowych:

Do Wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

W okólniku z dnia 7 października 1927 r L. D. VI. 19197/3503/1/27 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 30 poz. 319), Ministerstwo Skarbu zwróciło uwagę na ujawnione w niektórych przedsiębiorstwach podlegających nadzorowi akcyzowemu, uchybienia co do obowiązku wykupienia odpowiednich świadectw przemysłowych, oraz poleciło wezwać podległe Urzędy akcyzowe oraz organa Kontroli skarbowej, aby przy sposobności rewizji odnośnych zakładów przemysłowych i handlowych samorzutnie badały, czy wymienione przedsiębiorstwa posiadają należyte świadectwa przemysłowe, a w razie stwierdzenia niewłaściwości komunikowały o tem niezwłocznie władzom podatkowym bez oczekiwania specjalnych zarządzeń:

Zarządzenia powyższe nie odniosły jednak pożądanego skutku, gdyż wypadki wykupienia niewłaściwych świadectw przemysłowych w przedsiębiorstwach akcyzowych ujawnione zostały przez organa Kontroli Państwowej w I kwartale r. b. nawet w szeregu rektyfikacji i cukrowni, będących pod stałym dozorem Kontroli skarbowej, co świadczy o niedbałym wykonywaniu czynności kontrolnych przez urzędników akcyzowych, bądź też o niedostatecznem uświadomieniu ich co do przepisów ustawy o podatku przemysłowym.

Wobec tego poleca się Izbie skarbowej (Wydz. Skarb. Śląsk. Urzędu Wojewódzkiego) przypomnieć podległym Urzędom akcyzowym i organom Kontroli skarbowej powołany na wstępie okólnik do najściślejszego przestrzegania z nadmienieniem, że przedmiotowe uchybienia narażające Skarb Państwa na straty nie powinny się powtarzać zwłaszcza w przedsiębiorstwach, które znajdują się pod stałym nadzorem Kontroli skarbowej i, że urzędnicy winni zaniedbania pociągani będą do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Celem ułatwienia organom Kontroli Skarbowej nadzoru, aby wspomniane przedsiębiorstwa nie uchylały się od wykupienia w swoim czasie właściwych świadectw przemysłowych, przewidzianych dla okręgu tamtejszej Izby Skarbowej (Wydz. Skarbowego) po myśli ustawy z dnia 15/VII 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. Ustaw Nr. 79 z r. 1925 poz. 550. i Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 25 z r. 1925 poz. 555.) podaje się następujące wskazówki:

1) świadectwa przemysłowe winny być wykupywane przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe dla każdego przez nie prowadzonego oddzielnego zakładu handlowego, względnie przemysłowego (art. 10, 11, 12 i 14 ustawy);

2) należące do przedsiębiorstwa oddzielne składy nie podlegają obowiązkowi wykupienia świadectw przemysłowych, lecz na takie składy winny być uzyskane osobne karty rejestracyjne (art. 22.);

3) w tych wypadkach, gdy w jednym zakładzie handlowym jest prowadzony handel mieszany (np. hurtowy i detaliczny łącznie), lub gdy w jednym zakładzie przemysłowym są wykonywane różne związane ze sobą gałęzie fabrykacji, zakład taki winien być zaopatrzony w świadectwo przemysłowe kategorji najwyższej pod względem rodzaju handlu względnie przemysłu (art. 24);

4) jeżeli przed upływem terminu ważności świadectwa przemysłowego zajdą w przedsiębiorstwie zmiany, uzasadniające wyższą taryfę podatkową, winna nastąpić dopłata ceny pierwotnie wykupionego świadectwa przemysłowego (art. 35):

5) świadectwa przemysłowe oraz akty rejestracyjne na oddzielne składy winny być umieszczone w zakładach względnie składach, na widocznem miejscu i stale się tam znajdować (art. 23.);

6) ceny świadectw przemysłowych należą do kategorji, do której przedsiębiorstwo podlega zaliczeniu, jak również do klasy miejscowości, w której ono wykonywa się (art .23.).

Podane ad 1 do 6 wskazówki udzieli Izba Skarbowa (Wydz. Skarbowy) bezzwłocznie do wiadomości i zastosowania się podległym Urzędom i organom Kontroli skarbowej, a zarazem obdzieli je zestawieniami w sprawie podziału: a) miejscowości tamtejszego okręgu administracyjnego na klasy; b) tabelę podziału przedsiębiorstw akcyzowych na kategorje i c) taryfę cen świadectw przemysłowych) część I, II III, taryfy) w myśl załącznika do art 23 ustawy.

Wzór podziału przedsiębiorstw akcyzowych na kategorje, oraz wzór cen świadectw przemysłowych załącza się.

TABELA PODZIAŁU PRZEDSIĘBIORSTW AKCYZOWYCH NA KATEGORJE

Rodzaj przedsiębiorstwa	K A T E G O R J E							
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
	wysokość produkcji, względnie ilość zatrudnionych robotników **ponad — do**							
A) Gorzelnie rolnicze i przemysłowe	—	—	ponad 900,000^0 hl.	ponad 400,000^0 hl. do 900,000^0 hl.	ponad 200,000^0 hl. do 400,000^0 hl.	do 200,000^0 hl.	—	—
B) Gorzelnie drożdżowe	ponad 400,000 kg. drożdży prasowanych	ponad 300,000 do 400,000 kg. drożdży prasowanych	ponad 120,000 do 300,000 kg. drożdży prasowanych	ponad 40,000 do 120,000 kg. drożdży prasowanych	do 40,000 kg. drożdży prasowanych	—	—	—
C) Rektyfikacje okowity	—	ponad 2,400,000^0 hl. oczyszczonej okowity	ponad 1,200,000 do 2,400,000^0 hl. oczyszczonej okowity	ponad 350,000 do 1,200,000^0 hl. oczyszczonej okowity	do 350,000^0 hl. oczyszczonej okowity	—	—	—
D) Fabryki wódek	ponad 12,000 hl. wyrobów wódczanych	ponad 8,000 hl. do 12,000 hl. wyr. wódczanych	ponad 4,000 do 8,000 hl. wyrobów wódczanych	ponad 1,000 do 4,000 hl. wyrobów wódczanych	do 1,000 hl. wyrobów wódczanycb	—	—	—
E) Octownie	—	—	—	—	a) przy fabrykacji ręcznej ponad 15 do 50 robotników b) przy silnikach mechan. ponad 10 do 25 robotników	a) przy fabrykacji ręcznej ponad 9 do 15 robotników b) przy silnikach mechan. ponad 7 do 10 robotników	a) przy fabrykacji ręcznej ponad 4 do 9 robotników, b) przy silnikach mechan. ponad 4 do 7 robotników	1 do 4 robotników licząc w tem właściciela przedsiębiorstwa i członków jego rodziny zatrudnionych w przedsiębiorstw.

F) Fabryki lakieru spirytusowego i i politury	—	—	—	—	ponad 15 do 20 robotników przy stosowaniu silników mechan. ponad 10 do 20 robotników	wszystkie inne tego rodzaju zakłady	—	—
G) Fabryki perfum i kosmetyki, rafinerje nafty i olejów mineralnych		j a k w y k a z a n o w r u b r y c e „E" O c t o w n i						
H) Miodosytnie		j a k w y k a z a n o w r u b r y c e „F" f a b r y k i l a k i e r u i p o l i t u r y						
I) Cukrownie	ponad 30,000 ctn. m. kryształu	ponad 20,000 do 30,000 ctn. m. kryształu	ponad 10,000 do 20,000 ctn. m. kryształu	do 10,000 ctn. m. kryształu	—	—	—	—
J) Fabryki win rodzynkowych i owocowych	—	—	—	przy fabrykacji ręcznej ponad 50 do 200 robotn., a przy siln. mechan. ponad 25 do 200 robotn.	ręcznie ponad 15 do 50 robotników, a przy silnikach mechanicznych ponad 10 do 25 robotników	ręczne ponad 9 do 15 robot., a przy silnikach mechanicznych ponad 7 do 10 robotników	ręcznie ponad 4 do 9 robotników a przy silnikach mechanicznych ponad 4 do 7 robotników	ponad 1 do 4 robotników
K) Rafinerje cukru	ponad 30,000 ctn. m. rafinady	ponad 20,000 do 30,000 ctn. m. rafinady	do 20,000 ctn. m. rafinady	—	—	—	—	—
L) Browary	ponad 60,000 hl. gorącej brzeczki	ponad 30,000 do 60,000 hl. gorącej brzeczki	ponad 18,000 do 30,000 hl. gorącej brzeczki	ponad 6,000 do 18,000 hl. gorącej brzeczki	ponad 2,000 do 6,000 hl. gorącej brzeczki	do 2,000 hl. gorącej brzeczki	—	—
M) Fabryki zapałek	—	—	powyżej 500 robotników	przy fabrykacji ręcznej ponad 200 do 500 robotników, a przy stosowaniu siln. mechan. ponad 100 do 500 robotników	przy fabrykacji ręcznej do 200 robotników, a przy stosowaniu silników mechanicznych do 100 robotników	—	—	—

WZÓR Nr. 2.

CENY ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH.

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategorja		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W MIEJSCOWOŚCIACH KLASY			
				I	II	III	IV
		Złotych					
I	Dla zakładów handlowych	2000	—	—	—	—	—
II	" " "	—	400	330	270	200	130
III	" " "	—	80	65	50	40	25
IV	" " "	—	30	25	20	15	10
Va	" handlu rozwoznego	50	—	—	—	—	—
Vb	" " obnośnego	15	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategorja		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W MIEJSCOWOŚCIACH KLASY			
				I	II	III	IV
		Złotych					
I	. . . .	6000	—	—	—	—	—
II	. . . .	4000	—	—	—	—	—
III	. . . .	2000	—	—	—	—	—
IV	. . . .	600	—	—	—	—	—
V	. . . .	200	—	—	—	—	—
VI	. . . .	—	120	100	80	60	40
VII	. . . .	—	60	50	40	30	20
VIII	. . . .	—	15	12	10	6	4

Monopol Spirytusowy.

268.

OKÓLNIK L. D. VI. 6957/2/28
z dnia 21 lipca 1928 r.
w sprawie cennika dla poszczególnych części aparatu Siemensa.

Do Izb skarbowych — Wydział IV (wszystkie) i wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Przedłożony przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego pismem z dnia 14/VII r. b. L. 9130/V. f. - 628/ Dyr. i załączony przy niniejszem w odpisie cennik poszczególnych części składowych aparatu mierniczego Siemensa typu T. G. obowiązujący Technikę Gorzelniczą aż do odwołania — zatwierdza się.

Co się tyczy cen na ogólną naprawę aparatu, to takowe będą wyznaczane w każdym wypadku na mocy protokółu oględzin przysłanego aparatu do naprawy przez komisję złożoną z przedstawicieli Ministerstwa Skarbu, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego i Zarządu Fabryki „Technika Gorzelnicza".

Poleca się Izbie cennik poszczególnych części aparatu mierniczego Siemensa przesłać do wiadomości przedsiębiorcom gorzelń.

Zastępca Dyrektora Departamentu
(—) *W. Grabowski*

ODPIS.

C E N N I K.

Nr. kol.	N A Z W A C Z Ę Ś C I	C e n a Zł.
1	Płaszcz cynkowy z tacą żelazną i zatyczkami	232.—
	a) Pomalowanie płaszcza cynkowego	16.50
	b) Taca żelazna	39.50
	c) Szyba do płaszcza cynkowego	3.—
	d) Zatyczka do płaszcza cynkowego	2.50
2	Kotwica z dźwigarem, komplet	31.—
	a) Kotwica z klinem	11.—
	b) Dźwigar	20.—
3	Skrzynia ochronna żelazna	220.—
	a) Pomalowanie skrzyni ochronnej	22.—
	b) Pręt ściągający skrzynię ochronną	5.50
	c) Sworzeń zawiasowy	2.50
	d) Szyba skrzyni ochronnej	3.—
4	Płyta podstawowa	173.—
	a) Kreza otworu dopływowego	4.—
	b) Kreza otworu odpływowego	4.—
	c) Kolumienki, trzy pod zbiornikiem	6.—
5	Koryto	90.—
	a) Wewnętrzna część ssawy, mosiężna	11.—
	b) Zewnętrzna część ssawy, żelazna	6.50
6	Komplet wsporników	165.—
	a) Pręt ściągający wsporniki	11.—
	b) podstawki osi kółka alkoholowego, dźwigni i skali (przystawek przedniego wspornika)	38.50
	c) Para komór kulkowych podstawki osi	20.—
	d) Przednia przykrywka komór kulkowych podstawki osi . .	4.50
	e) Tylna przykrywka komór kulkowych podstawki osi . . .	2.—
	f) Prawa śruba do regulowania sprężyny	5.50
	g) Lewa śruba do regulowania sprężyny	4.50
	h) Przednia panewka osi bębna	5.50
	i) Tylna panewka osi bębna	8.—
7	Sprężyna z głową	78.50
	a) Sprężyna bez głowy	40.—
	b) Głowa sprężyny	22.—
	c) Oś głowy sprężyny	2.50
	d) Nakrętka siodełkowa i dokrętka końcówki sprężyny . . .	4.50

Nr. kol.	NAZWA CZĘŚCI	Cena Zł.
8	Wieszadło bez drucika pływaka	27.50
	a) Widełka wieszadła z kółkiem ebonitowem	8.—
	b) Kulka spłaszczona wieszadła	2.50
	c) Drucik pływaka do aparatu typu T. G.	2.50
	d) Drucik pływaka do aparatu typu T. G. uszczelnionego pochodzenia niemieckiego	3.50
	e) Krążek uszczelniający, glinowy do aparatu tegoż typu	2.50
9	Pływak z ciężarkami do typu aparatu T. G.	160.—
	a) Pływak z ciężarkami do typu aparatu T. G. pochodzenia niemieckiego	195.—
10	Strzałka	79.50
	a) Końcówka strzałki	16.50
	b) Stalowy stożek osi strzałki	4.—
	c) Przednia śruba łożyskowa osi strzałki	8.50
	d) Tylna śruba łożyskowa osi strzałki	9.50
11	Zbiornik z komorą rozprowadzającą i rurami	418.—
12	Komora rozprowadzająca z rurami	143.—
	a) Rurka dopływowa do bębna	20.—
	b) Kreza kolankowa krótsza	5.—
	c) Kreza kolankowa dłuższa	6.50
13	Bęben	340.—
	a) Rozetka	22.—
	b) Stalowa oś bębna	11.—
	c) Dwie końcówki osi bębna	8.—
	b) Kółko trybowe o 9 zębach	3.—
14	Skala	82.50
15	Dźwignia skali	75.—
	a) Kółko mimośrodu	8.50
	b) Oś mimośrodu	3.50
	c) Para komór kulkowych dźwigni	17.50
	d) Przykrywka komór kulkowych dźwigni	2.50
	e) Oś kółka alkoholowego, dźwigni i skali	5.50
	f) Komplet 8 kulek	4.40
16	Kółko alkoholowe	33.—
17	Hamulec szczotkowy	22.—
	a) Para szczoteczek hamulca szczotkowego	10.—
18	Licznik alkoholu	187.—
19	Licznik spirytusu	154.—
	a) Szyldziki licznika (tabliczka czołowa)	3.50
	b) Kółko zębate licznika	3.50
	c) Podstawka pod strzałkę	8.50
	d) Ciepłomierz maksymalny	6.50
	e) Ciepłomierz zwyczajny	3.50
	f) Oprawka dla ciepłomierzy przy licznikach	3.00
	g) Oprawka dla ciepłomierza w zbiorniku	2.50
	h) Komplet uszczelniaczy tekturowych	5.50
	i) klucz do tarowania	5.50
	j) Klucz żeliwny 3/8 + 1/2 do nakrętek i śrub	1.60
	k) Śrubokręt duży	2.50
	l) Śrubokręt mały	1.50
	ł) Sprawdzian obrotów koła alkoholowego	3.—
	m) Rurka do kulek hamulcowych	1.50
20	Komplet urzędowy części zapasowych	62.—
	a) Komplet śrub i śrubek z nakrętkami i bez nakrętek	27.50
	b) Komplet prętów żelaznych do przenoszenia	4.50
21	Filtr miedziany kompletny	365.—
	a) Klosz szklany do filtra	12.—
	b) Piłka gumowa	3.—
	c) Worek wełniany do filtra	9.—
	d) Rura przelewowa z siatką	20.—
	e) Obsada mosiężna do rury przelewowej	18.—
	f) Kołnierz mosiężny śred. 205 mm.	20.—

Nr. kol.	N A Z W A C Z Ę Ś C I	Cena Zł.
21	g) Dwie śrubki o śred. 1/2 do powyższego kołnierza . . .	1.—
	h) Kołnierz mosiężny do powietrznika	16.—
	i) Para kołnierzy mosiężnych bocznych śred. 42 mm. . . .	15.—
	j) Para kołnierzy mosiężnych górnych śred. 30 mm. . . .	12.—
	k) Para kołnierzy mosiężnych dolnych śred. 25 mm. . . .	12.—
	l) Powietrznik miedziany	97.—
	ł) Główny korpus miedziany	130.—
22	Miedziany zbiornik przelewowy kompletny	185.—
	a) Pływak miedziany	30.—
	b) Pręt mosiężny wskazujący do pływaka	8.—
	c) Pokrywa miedziana	15.—
	d) Łącznik mosiężny boczny śred. 25 mm.	19.—
	e) Zabezpieczenie mosiężne	3.—
	f) Główny miedziany korpus zbiornika	110.—

269.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 czerwca 1928 r.

o ustaleniu cen sprzedaży spirytusu na cele lecznicze, naukowe i domowe w butelkach.

Na mocy art. 20, 21 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się następujące detaliczne ceny sprzedażne spirytusu butelkowanego na cele lecznicze, naukowe i domowe o mocy 95° łącznie z butelką:

1 litr	0,5 litra	0,25 litra
12,50 zł.	6,30 zł.	3,20 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1928 r.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 72 z dnia 24 lipca 1928 r., poz. 656).

Przepisy celne.

270.

OKÓLNIK L. D. IV. 6332/4/28

z dnia 25 lipca 1928 r.

w sprawie świadectw pochodzenia dla towarów nadsyłanych z angielskich posiadłości zamorskich.

Do Wszystkich Dyrekcji Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wykaz Izb handlowych i innych instytucji upoważnionych do wystawiania świadectw pochodzenia towarów w angielskich posiadłościach zamorskich, ogłoszony okólnikiem z dnia 14. V. 1928 r. L. D. IV 3165/4/28 (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 15 poz. 204) uzupełnia się przez dodanie urzędów „Comptrollers of Customs", upoważnionych do wydawania wspomnianych świadectw w „Nayasaland" i „Barbados".

Dyrektor Departamentu

( ) *Dr. Rasiński*

271.

OKÓLNIK L. D. IV. 869/3/28

z dnia 17 lipca 1928 r.

w sprawie polsko-norweskiego Protokółu Dodatkowego, podpisanego w dniu 26 kwietnia 1928 r.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Polskiego Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z 12 lipca 1928 r. wchodzą w życie z dniem 20 lipca 1928 r. postanowienia polsko-norweskiego Protokółu Dodatkowego, podpisanego w dniu 26 kwietnia 1928 r. jako uzupełnienie do Traktatu Handlowego i nawigacyjnego między Polską a Norwegją z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84/1927 r., poz. 747).

Od dnia 20 lipca 1928 r. mają być zatem na podstawie odpowiednio wystawionych i wizowanych świadectw pochodzenia stosowane do niżej wyszczególnionych towarów, pochodzących i przychodzących z Norwegji, następujące zniżki konwencyjne w zakresie stawek celnych:

Pozycja taryfy celnej.	Nazwa towaru		Cło konwencyjne w zł. od 100 kg.
z poz. 37 p. 2 lit. a.	„Brislingi" nazywane także „sildami", t. j. ryby gatunku clupea spratus i clupea harengus, w oliwie albo przyprawie pomidorowej, w opakowaniu hermetycznem	70%	258
z poz. 37 p. 4 lit. d.	śledzie wędzone i opiekane w opakowaniu hermetycznem, bez oliwy albo innych przypraw	66,2/3%	65

w. z. Ministra Skarbu:

(—) *Grodyński*,

Podsekretarz Stanu.

(„Monitor Polski" Nr. 167 z dnia 23 lipca 1928 r., poz. 323).

272.

OKÓLNIK D. IV/890/3/28

z dnia 21 lipca 1928 r.

w sprawie polsko - francuskiego Protokółu Dodatkowego, podpisanego w dniu 8 lipca 1928 r.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Polskiego Inspektoratu Ceł w Gdańsku oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dn. 17 lipca 1928 r. wchodzą w życie z dniem 1 sierpnia 1928 r. postanowienia polsko - francuskiego Protokółu Dodatkowego, podpisanego w dniu 8 lipca 1928 r., jako uzupełnienie do Konwencji Handlowej między Polską a Francją z dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67/1925, poz. 468).

Od dnia 1 sierpnia 1928 r. mają być zatem na podstawie odpowiednio wystawionych i wizowanych świadectw pochodzenia stosowane do niżej wyszczególnionych towarów, pochodzących i przychodzących z Francji, następujące zniżki konwencyjne w zakresie stawek celnych:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło konwencyjne w zł. od 100 kg.
z poz. 28 p. 1. lit. a	Wino winogronowe w beczkach, zawierające do 15° alkoholu . . .	20.—
z poz. 28 p. 2	Wino winogronowe w innem opakowaniu:	
lit. a	niemusujące do 15° alkoholu	74.—
lit. b	musujące	310.—

w. z. Ministra Skarbu:

(—) *Grodyński*,

Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z dnia 31 lipca 1928 r. Nr. 174 poz. 357).

Sprawy walutowe.

273.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 lipca 1928 r.

o ustaleniu wzoru monety srebrnej wartości 5 złotych.

No podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Monetę srebrną wartości 5 złotych, której wybicie przewiduje art. 4 powołanego na wstępie rozporządzenia, ustala się według wzoru, którego wizerunki w graficznej reprodukcji podane są jako załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 72 z dnia 24 lipca 1928 r., poz. 657).

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dn. 6 lipca 1928 r. (poz. 657).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr.41.

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Z powodu śmierci członka Kasy Teofila Skrodzkiego w dn. 21 czerwca, Strusia Bolesława w dn. 30 czerwca i Morozewicza Aleksandra dnia 19 lipca r. b. Kasa wypłaciła zapomogi w kwocie złotych 1.800, wobec czego należy się od każdego udziału po 3 złotych.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22, Nr. 42457. 13.VIII. 1928 r. 7500.